

Dosarul nr. 2ra-1880/19

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. E. Balan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: E. Bejenaru, A. Toderaș, I. Talpa)

ÎNCHEIERE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Dumitru Mardari
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale împotriva Doinei Gangur cu privire la încasarea cheltuielilor suportate pentru instruire,

împotriva deciziei din 5 martie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 20 aprilie 2018 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Doinei Gangur solicitând încasarea cheltuielilor suportate pentru instruire în sumă de 246391 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 01 noiembrie 2012 între Ministerul Sănătății (actualmente - Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale) și Doina Gangur a fost încheiat contractul nr. 322 privind instruirea în rezidențiat și plasarea în câmpul muncii a medicilor și farmaciștilor. În baza prevederilor contractuale Republica Moldova și-a asumat obligația de a asigura instruirea pârâtei - Gangur Doina la studii postuniversitare în rezidențiat, cu finanțare de la bugetul de stat, în bază de contract individual încheiat cu Ministerul Sănătății. Conform punctului 4.2. lit. a) din Contractul, pârâta și-a asumat obligația după absolvirea rezidențiatului să activeze cel puțin 3 (trei) ani conform repartizării Ministerului Sănătății.

A relatat reclamantul că la 15 iulie 2016 a eliberat pârâtei certificatul de repartizare nr.03/MCA/16 pentru angajare ca medic în cadrul IMSP SC Municipal Bălți. Însă, Doina Gangur nu și-a onorat obligațiile asumate de a se angaja și de a lucra un termen de 3 (trei) ani conform îndreptării eliberate de Ministerul Sănătății în funcția de medic în cadrul IMSP SC Municipal Bălți.

Reclamantul a notat că conform calculelor prezentate de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” prin scrisoarea nr. 03-2673 din 28 iulie 2017, privind costurile de instruire a studenților și rezidenților în cadrul Universității, cheltuielile de instruire universitară și postuniversitară pentru Gangur Doina a constituit suma de 246391 de lei.

A susținut reclamantul că în situația în care pârîta nu și-a onorat obligațiile contractuale asumate de a se angaja și de a activa un termen de 3 (trei) ani conform repartizării nr.03/MCA/16 din 15 iulie 2016 eliberate de către Ministerul Sănătății pentru angajare în funcția de medic cardiolog în IMSP SCM Bălți a fost prejudiciat bugetul de stat cu suma de 246391 de lei. Astfel, Gangur Doina, urmează să restituie suma de 246391 de lei cheltuită din contul bugetului de stat pentru instruirea universitară și postuniversitară.

Prin hotărârea din 18 iunie 2018 a judecătorei Bălți (sediul central), a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale împotriva Dianei Gangur privind încasarea cheltuielilor suportate pentru instruire.

Prin decizia din 5 martie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respinsă cererea de apel depusă de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și a fost menținută hotărârea din 18 iunie 2018 a judecătorei Bălți (sediul central).

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a conchis că nu poate fi reținut argumentul apelantului / recurentului precum că Diana Gangur urma să se angajeze la serviciu conform îndreptării anume în perioada 01.10.2016 pînă la 01.11.2016. Totodată, nu poate fi imputat neexecutarea contractului de către Doina Gangur, care a depus diligență și s-a angajat la serviciu în luna ianuarie 2018.

La 6 august 2019, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, a declarat recurs împotriva deciziei din 5 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au încălcat și aplicat eronat normele dreptului material și procedural, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 5 martie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 31 mai 2019 (f.d. 123) și recepționată de către recurent la data de 06.06.2019. Astfel, recursul declarat la data de 6 august 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale împotriva deciziei din 5 martie 2019 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Dumitru Mardari

Victor Burduh